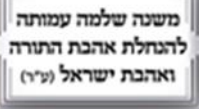


שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329



טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטנעט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא. הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת ר' יעקב לייב ע"ה ב"ר משה בן ציון ברגמן הי"ד

משנה ד'

במקרה בו אַחַת האתונות בְּפָרָה ילדה בעבר בכור וְאַחַת שְׁלֹא בְּפָרָה ואתון אחת שעדיין לא ילדה, וַיֵּלְדוּ שְׁנֵי זָכָרִים והתערבבו החמורים, ואין ידוע מי מבין שניהם הוא ה'פטר חמורי' - נוֹתֵן טָלָה אֶחָד לַכֹּהֵן שהרי אחד מהם הוא ודאי בכור, ואם ילדו האתונות זָכָר וּנְקֵבָה ואין ידוע מי מהן ילדה את הזכר, האם זו שכבר ילדה בעבר, ולכן אין הוא בכור, או שנולד הזכר לאתון שלה זו הלידה הראשונה, והרי הזכר הוא בכור - מְפָרִישׁ הבעלים טָלָה אֶחָד לְעַצְמוֹ ופודה בו מספק את הזכר, שהרי יש ספק שמא ילדה אותו האתון שלה זו הלידה הראשונה. ואין צריך לתת את הטלה לכהן, שכן ישנו ספק שמא ילדה אותו האתון שכבר ילדה בעבר, והרי אין הזכר בכור, וכמו שלמדנו שאם יתבע הכהן את הטלה יאמר לו הישראל, ה'מוציא מחברו עליו הראיה', היינו הבא הוכחה שהזכר נולד לבהמה שלה זו הלידה הראשונה, ואז תזכה בטלה הפדיון. שואלת המשנה מניין למדים שניתן לפדות את פטר החמור בטלה, ועונה המשנה שְׁנָאָמַר (שמות לד, כ) "וּפְטַר חֲמוֹר תְּפֹדֶה בְּשֵׁה" וישהי משמעו מִן הַכֹּבָשִׁים שה כבשים וּמִן הָעֵזִים שה עיזים, ומכאן שגם טלה שהוא כבש נקרא 'שה', וכן למדים מפסוק זה, שניתן לפדות פטר החמור בשה ממין זָכָר וּנְקֵבָה או בשה ממין נקבה, בין שהשה גְּדוֹל וְקָטָן ובין שהשה קטן, בין שהשה הוא תָּמִים ללא מום וּבַעַל מוּם ובין שהשה הוא בעל מום, בכל הסוגים הנ"ל ניתן לפדות את פטר החמור. וּפֹדֶה בּוֹ פְּעָמִים הַרְּבִיּה היינו שאם לאחר הפדיון החזיר הכהן את השה לישראל, יכול הישראל לפדות בשה זה פטר חמור אחר, ואפילו הרבה פעמים ניתן לפדות באותו השה (אם הכהן החזיר את השה לישראל לאחר כל פדיון). טלה שהפריש הבעלים לעצמו, היינו שפדה בו פטר חמור מספק, חייב במעשר בהמה ולפיכך נִכְנַס לְדִיר לְהַתְעַשֵּׂר, ולכן נכנס הוא לדיר יחד עם שאר הכבשים שחייבות במעשר בהמה. ומפריש הבעלים מעשר בהמה מכל הכבשים שבדיר וְאִם מֵת ואם הפריש הבעלים שה לפדיון פטר חמור, ומת השה עוד לפני שהגיע לדי הכהן - נְהַנִּים בּוֹ הכהן נהנה מהשה שמת, לפי שמשעה שהופרש השה לפדיון הוא נחשב כבר לרכושו של הכהן, ולכן אע"פ שמת השה בבית הישראל, בכל זאת השה שייך לכהן והוא זה שנהנה ממנו.

רבינו עובדיה מברטנורא

זכר ונקבה מפריש טלה אחד לעצמו - דשמא אותה שלא בכרה ילדה את הנקבה.
שנאמר ופטר חמור תפדה בשה - כל שה במשמע, שה כבשים או שה עיזים, שה זכר או שה נקבה כו'.
ופודה בו פעמים רבות - אם חזר כהן ונתנו לו.
נכנס לדיר להתעשר - כגון ישראל שהיו לו עשרה ספק פטרי חמורים, והפריש עליהן עשרה שייך והן שלו, הרי אלו נכנסים לדיר למקום שמכניסים שם הבהמות להתעשר, ומעשרן כדרך שמעשרים שאר בהמות. והוא הדין שאם היה לו ספק פטר חמור אחד או שנים, (והפריש עליהם שה אחד או שנים), שנכנס לדיר עם שאר כבשיו להתעשר.
ואם מת נהנים בו - שה שהפרישו לפדיון פטר חמור, אם מת ביד בעלים קודם שיבוא לדיר כהן, נהנה בו הכהן אף על פי שלא הגיע לידו מחיים, דמעידנא דאפרשיה ברשותא דכהן קאי.

רבינו עובדיה מברטנורא

ולא בחיה - צבי ואיל.
ולא בשחוט - בשה שחוט.
ולא בטריפה - כגון שנחתכו רגליה מן הארכובה ולמעלה.
כלאים - תיש שבא על רחל.
מפני שהוא שה - דבין רחל בין עז קרויין "שה". ואין הלכה כרבי אליעזר.
כיו - בריה בפני עצמה היא, ספק חיה ספק בהמה.
נתנו לכהן - הפטר חמור עצמו.
עד שיפריש שה תחתיו - והוא לעצמו. ואחר כך ישתמש בפטר חמור. ולפי שהכהנים חשודים לעניין זה שלא להפריש שה תחתיו, הלכך ישראל הנותן פטר חמור לכהן, אינו זו משם עד שיפדנו הכהן בפניו.

משנה ה'

אין פוֹדִים פטר חמור לא בְּעֵגֶל, ולא בַּחִיָּה כגון: צבי, ולא בַּשְּׁחוּטָה בשה שחוט, ולא בַּטְרִפָּה בשה שניכר שהוא טריפה עוד בעודו בחיים, כגון: שנחתכו רגליו מן הארכובה ולמעלה, ולא בַּכְּלָאִים כגון שה שנולד מתיש וכבשה, ולא בַּכּוֹי שהוא ספק חיה ספק בהמה. והטעם שאין פוֹדִים בכל הנ"ל, לפי שכתוב "תפדה בשה", ואין קרוי שה אלא לבא מן הכבשים, או מן העזים, כשהם חיים. רַבִּי אֶלְעָזָר - מֵתִיר בַּכְּלָאִים מתיר לפדות בשה שנולד מתיש וכבשה, מְפָנִי שֶׁהוּא שֶׁה לפי שגם תיש שהוא עז, וגם רחל שהיא כבשה נקראים 'שה' וְאוֹסֵר בַּכּוֹי אבל אוסר רבי אליעזר לפדות בכוי, מְפָנִי שֶׁהוּא סָפֵק ספק חיה, ספק בהמה. נִתְּנוּ לַכֹּהֵן אם נתן את הפטר חמור עצמו לכהן - אֵין הַכֹּהֵן רִשָּׁאֵי לְקִיְמוֹ אין הכהן יכול להשתמש בפטר חמור, עַד שִׁפְרִישׁ שֶׁה תַּחְתָּיו עד שיפדה אותו בשה, והשה נשאר אצל הכהן, ואחרי שפדה את הפטר חמור בשה, יכול הכהן להשתמש בו.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לווצאפ ולהנצחות
ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com
או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288